

для забезпечення стійкого зв'язку між людиною і знанням, що і стане рушійною силою для переходу до принципово нового способу споживання енергії. Відрізняє ж «Smart Cities» від «Eco Cities» і «Sustainable Cities» якраз стратегічне використання нових високотехнологічних рішень для об'єднання городян і міських технологій на загальній платформі.

«SmartCity» можна визначити як місто, яке витрачає ресурси ефективно, шляхом використання інформації і комунікаційних технологій в рамках екологічних комплексних рішень. Це підкреслює необхідність підвищувати рівень мобільності і пов'язаності за допомогою об'єднання зусиль і знань між усіма сферами суспільства. У зв'язку із зростанням урбанізації та споживання енергії, одним з головних завдань «Smart City» є розробка технології, що дозволяє зберігати енергію і отримувати її з поновлюваних джерел, при цьому знижуючи викиди вуглекислого газу.

«Smart Cities» повинні забезпечувати себе енергією автономно, зменшуючи витрати на транспортування енергії з віддалених станцій. Може бути застосований цілий ряд адаптованості для роботи технологій, заснованих на використанні поновлюваних джерел енергії. Наприклад, впровадження невеликих вітрогенераторів, мікро-теплоенергетичних станцій і теплових насосів. Крім того, повинна бути утворена ціла енергетична мережа, в якій буде відбуватися оборот інформації, і таким чином за допомогою особливих сполучних технологій буде досягнута велика ефективність використання енергії.

Таким чином, під терміном «Smart Cities» розуміють не тільки технологічні проекти, а й сучасні віяння дизайну, архітектури, міського планування.

1. Павлюк А. Економічні аспекти формування спроможних територіальних громад в Україні: [Електронний ресурс] / А. Павлюк. – Режим доступу: <http://sp.niss.gov.ua/content/articles/files/15-1474017754.pdf>.

2. Олійник Д.І. Євроінтеграційні наміри України в контексті технічного регулювання як чинника сталого розвитку територіальних громад: [Електронний ресурс] / Д.І. Олійник – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/2337/>.

БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ

Колесник М.С.

Науковий керівник – Островський І.А., канд. екон. наук, доцент

Концепція бюджетної децентралізації посідає ключове місце в теорії суспільних фінансів та є актуальною складовою регіональної політики. Але комплексний аналіз переваг і суперечностей потребує

узагальнень і нових підходів. Тому метою досліджень має бути врахування ризиків, що супроводжують структурні зрушення у бюджетній системі держави. Саме комплексний підхід дозволяє визначити причинно-наслідкові зв'язки, що виникають у процесі реформування.

У вузькому розумінні бюджетна децентралізація передбачає певну ступінь автономності місцевих органів влади, яка дозволяє їм приймати виважені рішення в бюджетно-податковій сфері. Вдало проведені реформи сприяють нарощенню фінансового потенціалу території, активізації інвестиційної діяльності, стимулюванню підприємницької активності, що в підсумку зміцнює економічний потенціал та забезпечує ґрунт для подальшого розвитку. Чи не найважливішим аспектом є право місцевої влади визначати форми надання суспільної послуги.

Світовий досвід свідчить, що очевидні переваги бюджетної децентралізації супроводжуються чималими ризиками. Ключовим серед них є домінування локальних інтересів над регіональними чи навіть загальнонаціональними. За оцінками експертів, надмірна децентралізація бюджетної системи ускладнює реалізацію державою такої функції, як стабілізація та перерозподіл доходів. За умов фінансово-економічної нестабільності (кризи), цілі державної та місцевої влади можуть мати різні пріоритети, а це означає, що політика вирівнювання бюджетної забезпеченості є неефективною, як наслідок – посилення диференціації регіонального розвитку [1].

У 2015-2016 рр. в Україні здійснено перший етап бюджетної децентралізації: прийнято зміни до Бюджетного та Податкового кодексів України щодо передачі органам місцевого самоврядування додаткових бюджетних повноважень і закріплення стабільних джерел доходів для їх реалізації. Запроваджено новий механізм бюджетного регулювання – систему тотального збалансування усіх місцевих бюджетів замінено системою горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій залежно від рівня надходжень на одного жителя. При цьому, вирівнювання здійснюється лише по одному податку – податку на доходи фізичних осіб; решта платежів залишилися в повному розпорядженні місцевих органів влади. Водночас змінами до Податкового кодексу України підвищено фіскальну незалежність органів місцевого самоврядування щодо місцевих податків та зборів, зокрема, шляхом надання права самостійного визначення ставок податків та встановлення пільг з їх сплати.

На сьогодні основними проблемами бюджетної децентралізації в Україні є такі [2]:

1. Невідповідність між обсягом доходів місцевих бюджетів і реальними потребами у фінансуванні поточних видатків.

2. Домінування поточних видатків місцевих бюджетів над видатками розвитку.

3. Невирішеність питань щодо встановлення критеріїв розподілу делегованих та власних функцій регіональної та місцевої влади, податкового законодавства в частині визначення системи місцевих податків і зборів, а також законодавства, що регулює систему місцевого фінансового контролю, закріплення нових принципів публічного фінансового контролю та запровадження громадського публічного фінансового контролю.

4. Недоступність та низька якість публічних послуг.

5. Невідповідність дій влади потребам та інтересам громадян.

6. Відсутність або низький рівень місцевого економічного розвитку.

7. Неузгодженість дій та конфлікти між органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Стан процесу бюджетної децентралізації в Україні свідчить про неузгодженість та перетин повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади, зокрема, у сфері розробки та ухвалення місцевих бюджетів.

1. Батанов О.В. Територіальна громада – первинний суб'єкт муніципальної влади в Україні: поняття та ознаки: [Електронний ресурс] / О.В. Батанов. – Режим доступу: http://www.cvk.gov.ua/visnyk/pdf/2008_2/visnik_st_13.pdf.

2. Павлюк А. Економічні аспекти формування спроможних територіальних громад в Україні: [Електронний ресурс] / А. Павлюк. – Режим доступу: <http://sp.niss.gov.ua/content/articles/files/15-1474017754.pdf>

ВПЛИВ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ЗРУШЕННЯ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Безсонова К.С.

Науковий керівник – Можайкіна Н.В., канд. екон. наук, доцент

Сучасний період розвитку суспільства характеризується сильним впливом на нього інформаційних технологій, які прийшли в усі сфери людської діяльності, забезпечують поширення інформаційних потоків в суспільстві, утворюючи глобальний інформаційний простір.

Експерти ІТ-індустрії підрахували, що за останні 5 років обсяги світового ринку інформаційно-телекомунікаційних технологій збільшуються в середньому на 10% на рік (при середньому зростанні світової економіки в 3-3,5%). За прогнозами аналітиків Concorde Capital, високі темпи зростання галузі (10-15% за рік) збережуться протягом найближчих 3 років. У зв'язку з цим вивчення механізмів становлення